

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Qvadriga Pietatis

Bebius, Philippus

Coloniae, 1616

Examen Conscientiae vtilissimum. Constans tribus partibus, videlicet:
Proposito matutino, vigilantia diurna, & disquisitione vespertina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55113)

festissimum fit permagnum in
hoc exercitio momentum, ac
fructus.

EXAMEN
CONSCIENTIAE
vtilissimum.

*Constans tribus partibus, videtur
licet:*

Proposito matutino, vigilan-
tia diurna, & disquisitio-
ne vespertina.

MANÈ.

NEcesse est in primis cognos-
cat homo penitus quod per spec-
ctum habeat precipuum aliquod
vitium ad quod maxime est pro-
clivis. quo cognito oportet aduer-

sus illud

ius illud pugnam capessere, donec
Deo duce debellatum sit. Itaque
matutino tempore statim dum à
sōno surgit, actis Deo gratijs quod
eum illa nocte conseruare, ac pro
tegere ab omni malo sit dignatus,
flexisq; genibus, Contritione, vt
supra explicatum est, excitatâ,
huiusmodi propositum apud se
firmabit, hoc pacto:

Domine Iesu Christe, Deus
cordis mei, desidero, volo, fir-
missime propono, fretus auxi-
lio gratiæ tuæ, vitam meam
omnem, corporisque & ani-
mi vires tuo seruitio manci-
pare, ac mori potius acerbis-
sima morte millies, quam vt
sciens volensque in posterum
malis fla-

maiestatem tuam vel leuiter
 offendere audeam, præsertim
 illo peccato quod me maxi-
 me premit.

INTERDIU.

• *Ho die, omni mentis prouisione
 curandū est, vt in dōcūssum atque
 illibatum seruetur propositū ma-
 tutinum, iāq; renouandum est
 quam sapissimè, verbi gratia, cū
 auditur hora, ipsis actionum ini-
 tijs, in egressu foras, in ventis
 omnibus aut in repentinis tentati-
 onū periculis: quo tempore præ-
 ter hanc propositi renouationem,
 ex usu fuerit etiam armaturam
 signi sanctæ Crucis usurpare, aut
 sanctissimi nominis Iesu, aut Ma-
 rias,*

ria; fusa insuper precatiuncula,
qua maxime placebit ac consen-
tanea iudicabitur: in summa, nō
est à prælio desistendum, quoad
obteneatur victoria.

Sicuti interdum, qua est huma-
na natura imbecillitas, cōtigerit
labi, ne in om̄odo se mœrore affli-
gat, ne que languescat in incepto,
sed animū erigat, feriat pectus,
aut manu cordi admotā veniam
petat in hunc modum:

Hei mihi, bone Iesu, quid
feci? parce mihi peccatori,
parce per merita pretiosissi-
mi sanguinis tui, doleo inti-
mis sensibus me diuinā tuam
maiestatē offendisse, quia tu
es Deus meus, & ipsa bonitas
supre

suprema. ah utinam & bis utinam morte immanissima milles ablata mihi hæc vita corporis potius, quam vita gratiæ per culpam fuisset! Confirma cor meum Deus, & da gratiam ut possim de hoc peccato confiteri, & serio me rursus emendare.

Hæc ita faciat quotiescunque lapsus fuerit, sed efficaciter, & ex animo, cum sensu pietatis simulque propositum matutinum subiiciat oculis, novamque atque adeo maiorem sedulitatem, & curam sibi imprimat culpa omnis vitanda. Porro licet in idipsum omne eius studium ac contentio feratur, ne

TAMEN

tamen immoderate ferat, ut dixi, si deliquerit, neque patiatur propositum flaccescere; sed potius animosius, & maiore nisu contra pugnet: sicuti qui in voraginem ceciderit, ac saepe ceciderit, non trahet moram, aut ineptia se dabit, sed quamprimum exsurget, ac se proripiet ad sordes abluendas: ita in proposito.

Sapiens quoque Sanctorum consilium est, ut memoria causa signum aliquod circumferat, aut notam quampiam occulte apud se constituat, quoties id peccati seu delicti genus commiserit, siue superarit; quo facilius sub noctem in Examine eius diei rationem ab anima sua exigere possit.

Vesperis.

VESPERI.

Antequam se componat ad quietem, flexis genibus, si fieri potest, aut quantum poterit maxima cum reuerentia in se inquiret, id est, in eius diei omnia dicta, facta, cogitata, hoc modo.

1. Prima pars sit gratiarum actio huiusmodi: Maximas & im mortales, ô mundi conseruator, & Rector Deus, tibi gratias ago pro innumerabilibus diuinæ tuæ liberalitatis beneficijs, præsertim quibus à te hodie sum affectus, pro vita corporis, & animæ, pro naturæ nobilitate, qua me cæteris animantibus præstantiorem esse voluisti; quodque longe amplius est, pro vita & sanguine

gu
pro
tia
feu
nis
no
tis
cin
re
ex
me
2.
Ap
vt
bu
qu
tel
3.
ac
vi

guine tuo pro nobis effuso;
pro incomparabili dono gra-
tiæ tuæ, alijsque omnibus,
seu temporalibus, seu diui-
nis muneribus tuis, quibus
nos tibi arctissimo Charita-
tis vinculo hætenus deuin-
cire conatus es; pro tempo-
re hoc denique quod mihi ad
excutiendam conscientiam
meam concessisti.

2. *Sequitur Petitio hoc modo;*
Aperi, Domine, oculos meos,
vt videam delicta mea: & ro-
bur animæ meæ suppedita,
quo illa possim generosè de-
testari.

3. *Cum in semet ipse descendet,*
ac memoria repetet quoties in
vitium illud, quod corrigendum
susce-

susceperit, sit lapsus, quoties ven-
 adhibito studio victoriam reper-
 tarit, item horas diei omnes per-
 curret, & tanquam Iudex, cog-
 nitionem exercebit omniū illius
 diei actionum, locutionum, cogi-
 tationum, atque etiam omis-
 sionum, praesertim quibus Deum
 offendit: denique occasiones &
 pericula peccandi, in qua forte
 incurrit, serio perpendet.

4. Maximo animi sensu
 submissione agnoscat miseriam,
 infirmitatem, malitiam suam
 & capite, oculisque modesti-
 ter deiectis dicet: O clementissime
 Domine, pudore suffundor,
 quod in tanta bonorum ope-
 rum penuria, tot errata, tot
 peccata inspiciam, exceptis
 etiam

etia
 igno
 me
 tua
 me
 rib
 tura
 cul
 fac
 s.
 den
 lore
 ven
 em
 nes
 cur
 act
 sup

etiam quæ vel incuria, vel
ignoratio regit. Debeo ta-
men (& hoc fateor) diuinæ
tuæ bonitati gratias, quod
me ab innumeris aliis scele-
ribus præseruaris, in quæ na-
turæ meæ infirmitas, nisi oc-
cultavi gratiæ tuæ obstitisses,
facile toto impetu corruisset.
s. Ad extremum pectus tun-
dendo, & vehementissimum do-
lorem animo concipiendo, petet
veniam, statuetque firmissime
emendare quæ peccauit, occasio-
nes quoque & pericula omni
cura declinare. Hic itaque tres
actus Contritionis eliciantur ut
sup. pag. 95. Domine Iesu, &c.

Tria.